

Ponència:

LA PRIMERA ACOLLIDA DE NENS NOU VINGUTS A L'ENSENYAMENT SECUNDARI A HOLANDA

Judith Richters

Christelijk Pedagogisch Studiecentrum (CPS). Holanda

Les primeres classes internacionals de trànsit varen sorgir a l'ensenyament holandès fa uns trenta anys, per la necessitat de solucionar el problema dels fills de treballadors immigrants que varen arribar a Holanda. En aquests anys setanta es tractava sobretot de nens turcs i marroquins. Després d'un descens en la immigració en els anys vuitanta, en els noranta es van constituir de nou classes de "primera acollida", ara sobre tot per als nens refugiats de diferents països. Actualment, gran part d'aquestes classes estan a punt de desaparèixer, degut a la disminució espectacular del nombre d'asilats que arriben a Holanda aquest any.

La manera com s'organitzaven aquestes classes internacionals de trànsit en l'ensenyament secundari a través dels darrers tres decennis serà el tema d'aquesta ponència. Tractaré els següents aspectes :

- a. Una breu història de la immigració i de les classes de "primera acollida". Quins són els grups principals que varen arribar a Holanda des dels anys setanta i com han incidit en la formació de classes de "primera acollida" ?
- b. Els grups destinataris de la "primera acollida" actual i les seves circumstàncies de vida. Els asilats que arriben a Holanda són hostatjats en "centres d'asilats" ; els joves asilats solters (los "AMA") viuen independentment en cases amb dos o tres "AMA" més.
- c. El quadre legal de la "primera acollida". Com es finança aquest ensenyament i quin és el responsable de la seva organització ?
- d. Els diferents models possibles per a l'acollida d'alumnes nou vinguts. En les diferents ciutats d'Holanda existeixen diferents models de la primera acollida :
 - acollida en una escola especial a la ciutat : classes de llengua holandesa i altres matèries en aquesta escola
 - acollida en la pròpia escola : classes de llengua holandesa (immersió)
- e. L'organització de l'ensenyament. Quasi totes les classes de primera acollida distribueixen l'ensenyament a nou vinguts en tres fases :
 - primera fase de base: els alumnes aprenen un mínim d'holandès per a poder comunicar-se
 - segona fase intermitja: els alumnes amplien les seves habilitats lingüístiques de base i comencen a aprendre el llenguatge escolar
 - la tercera fase de trànsit centra l'atenció en el llenguatge escolar i la transició a l'ensenyament regular

QUART SIMPOSI: LENGUA, EDUCACIÓ I IMMIGRACIÓ
El tractament de la diversitat: qüestions organitzatives

- f. El currículum escolar. Paral·lel a les tres fases d'ensenyament esmentades s'ha desenvolupat un currículum especial per a la primera acollida (l'anomenat projecte "STER"), que conté un compendi de materials disponibles i adequats, diferents proves i programes per a les diferents habilitats lingüístiques (llegir, escoltar, parlar, escriure, lèxic, gramàtica, funcions de la llengua, etc.)
- g. La perícia dels professors. En tota la història de la primera acollida, la perícia dels professors ha estat un problema. Moltes vegades els professors que ensenyen a les classes de primera acollida han estat professors excedents en l'ensenyament "regular" sense experiència ni coneixement de l'ensenyament de l'holandès com a segona llengua. A més, la situació jurídica d'aquests professors moltes vegades és dèbil, ja que el seu treball depèn del nombre d'asilats que arriben a Holanda.
- h. El material escolar. Fins fa dos anys no existia cap material escolar especial per a les classes de primera acollida. S'utilitzaven materials desenvolupats per a nens o adults, materials antiquats, etc. Fa dos anys va aparèixer el mètode "Zebra", desenvolupat especialment per a nens de 12 a 16 anys a les classes de primera acollida, segons els darrers criteris pedagògics i didàctics.
- i. Les proves. Per conèixer el nivell de llengua dels nous alumnes (bé arribant de l'estranger, bé arribant d'un altre centre d'acollida) s'han desenvolupat diferents proves especials per a les classes de primera acollida. Són proves de col·locació de l'alumne, proves de progrés i proves de sortida.
- j. Els esculls al llarg dels anys. Els obstacles més importants i persistents són:
 - la distribució dels alumnes en grups de nivell; no totes les escoles de primera acollida tenen prou alumnes per a poder formar suficients grups de nivells diferents
 - molts nens de refugiats tenen problemes psíquics, fet que destorba el seu aprenentatge de l'holandès i altres matèries
 - molts professors no han rebut una formació adequada per aquest tipus d'ensenyament
 - moltes escoles no formulen objectius clars per a l'ensenyament de primera acollida
 - el nombre cada vegada canviant d'alumnes i la seva arribada al llarg de l'any
 - l'ensenyament a joves majors de 16 anys; ja no poden entrar a l'escola en l'ensenyament regular després d'acabar la primera acollida.